

תלמודו בידו

דף לד עמוד א

[א] לר' מאיר, כיצד יתכן אכילה אחת שחייב עליה חמש חטאות ואשם מעילה ?

[ב] שגג ועבר עבירה מפני שחשב לעשות מצוה אך לבסוף לא עשה מצוה, האם חייב חטאת ?

[ג] כיצד יתכן שיחולו איסור אשת איש, אשת אח, אחות אשה ונדה בבת אחת ?

[א] טמא שאכל חלב שהוא נותר, ביום הכפורים שחל בשבת, והוציאו בפיו.

1. אכילת חלב, נאסר משנוצרה הבהמה.
2. כשהוקדשה נוסף על החלב איסור הנאה, ומתוך כך חל בו [באיסור מוסיף] איסור אכילה משום מעילה, אף שהיה אסור כבר באכילה משום חלב.
3. כשנעשה נותר נאסר למזבח, ומתוך כך נוסף איסור אכילה משום נותר.
4. כשנטמא נאסר בשאר קדשים, לכן נכלל איסור טומאה גם על החלב הזה.
5. כשנכנס יום הכפורים נאסר בכל האכילות, לכן נכלל איסורו גם על החלב הזה.
6. הוציאו בשבת בפיו כדי אכילה, חייב משום הוצאה [אך אין איסור הוצאה ביום כפור].

[ב] ר' אליעזר: חייב חטאת, שטעה בדבר מצוה ולא עשה מצוה חייב.

ר' יהושע: אם היה זמנו בהול פטור. כגון:

1. היה עליו למול תינוק שזמנו בשבת, וטעה ומל תינוק אחר שאין זמנו בשבת.
2. כהן שאכל תרומת חמץ בערב פסח, ונודע שהוא חלל [לר' אליעזר חייב קרן וחומש]. אבל התחלפה אשתו באחרת ובא עליה חייב חטאת, שכן אינו בהול.

[ג] כגון שליח לקידושין של שני אחים פגע בשליח לקידושין של שתי אחיות.

הרי חלו בבת אחת איסור אשת איש, אשת אח ואחות אשה.

- ואם ביום שקידשו נעשו האחים בני שלש עשרה, והאחיות בנות שתיים עשרה, והן שופעות דם נדות, הרי הקידושין ואיסור הנדה חלים בבת אחת.